

forøgelse af statsstøtten til partierne og folketingsgrupperne, som har fundet sted gennem de senere år, og som har gjort dem endnu bedre i stand til at klare rene partiaktiviteter som f.eks. agitation og information i en eurokampagne og andre kampagner.

Man har spindoktorer, man har masser af råd, og desuden har man jo ovre i ministerierne ansat informationspersonale. Skulle det ikke være rigeligt, så udviklingen ikke rullede den vej, den går, nemlig nedad, men den modsatte vej, så man kunne lade alle disse rene partiaktiviteter køre i det politiske system og ikke blandede egentlige embedsmænd ind i dem?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Først til hr. Thulesen Dahl, som var heroppe og kritiserede statsministeren for, at han ikke citerede hele beretning fra DJØF. Det kan selvfølgelig være svært inden for de eksisterende tale-tidsregler.

Men så vidt jeg kan høre af det, hr. Thulesen Dahl spørger om, og af det, statsministeren svarede, sagde statsministeren jo netop – efter min erindring i hvert fald – at embedsmænd ikke bør involveres i spørgsmål, som ingen relation har til ministerens hverv som netop minister. Det var jo det, hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte om, og jeg kan sige, at det er vi helt enige i.

Enhedslisten spørger, om ikke Socialdemokratiet vil trække en grænse med henblik på, at der eventuelt engang kunne komme en borgerlig regering. Jeg vil sige, at jeg er enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det selvfølgelig er en skræmmende tanke, men jeg mener, det er vigtigt her, at man henholder sig til de ting, der allerede har skrevet ned. Arbejdsgruppen fra DJØF er kommet med nogle, synes jeg, fagligt velkvalificerede bud på, hvordan forholdet er og bør være, og den betænkning, der kom i 1998, siger det samme.

Hr. Frank Dahlgaard spørger, hvorfor jeg ikke omtalte statsstøtten til folketingsgrupperne i min ordførtale. Det gjorde jeg ikke, fordi jeg sådan set ikke opfattede det forhold som en del af det, der blev stillet spørgsmål om til statsministeren; jeg opfattede det nemlig sådan, at forespørgslen gik på forholdet mellem ministrene og ministrenes embedsmænd. Men jeg skal da gerne sige det på den måde, at Socialdemokratiet som sagt ikke mener, at embedsmænd bør varetage rene partipolitiske opgaver, og det mener jeg heller ikke de har gjort.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må altså sige til fru Pernille Blach Hansen, at det virker noget tillempet, når statsministeren vil basere hele sin besvarelse i dag på omhyggeligt udvalgte citater og så lige præcis vælger at undlade at komme ind på det afsnit i DJØF-rapporten, der omhandler noget, hvor arbejdsgruppen synes, der er behov for, at man tager politisk stilling til et problem, altså lige præcis det afsnit, hvor man udtrykker betænkelighed over forholdene. Det virker da noget tillempet, og det nærmer sig da det, som hr. Frank Dahlgaard sagde tidligere: at de største løgne måske opstår på den måde, at man undlader at fortælle det vigtigste, det mest afgørende i hele fortællingen.

Jeg må spørge fru Pernille Blach Hansen: Mener hun og Socialdemokratiet, at der ikke er behov for at trække nogen former for grænser, uanset hvilken regering der sidder og måtte sidde efter et valg? Det er noget, vi i Dansk Folkeparti er meget optaget af.

Professor i offentlig forvaltning, Jørgen Grønegård Christensen fra Aarhus Universitet, sagde så sent som den 17. november sidste år til Børsen, at markedsføring og propaganda i stigende grad er blevet en del af det politiske liv, og skal der sættes en grænse, skal den sættes udefra af Folketinget. Man kan ikke definere sig ud af problemet, sagde han, og er fru Pernille Blach Hansen så ikke enig i, at der måske er noget, der skal kigges på?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg hører fru Pernille Blach Hansens svar, kommer jeg til at tænke på statsministerens bestandige spørgsmål: Kunne vi ikke gøre det lidt bedre? Det var ikke noget stort bidrag til fremskridt i denne sag, den socialdemokratiske ordfører havde at tilbyde Folketinget, det var det unægtelig ikke.

Jeg synes, at når man nu også har talt om at bygge bro efter folkeafstemningen den 28. september, kunne man jo godt erkende en lille smule, at de beregninger, som f.eks. økonomiministerens satte embedsmændene til at lave for at skræmme befolkningen, måske ikke var helt rent trav. Det kunne da godt være en tillidsskabende foranstaltning, at man f.eks. sagde: O.k. det, vi brugte embedsmændene til ved den lejlighed, var måske ikke helt fint i kanten.

Men for at komme videre i sagen vil jeg godt hjælpe lidt på vej og fremsætte følgende: